



inquietud a l'aquait

Neteja

Fa uns dies va atorgar-se el concurs de neteja pública. No sabem si el concessionari ha de comprar les escombres; en cas afirmatiu, li preguem que les compri a dotzenes i de les fortes, puix nosaltres volem demanar-li que en *funciones de su cargo* es dongui una volteta per la Casa Gran i fassi una bona escombrada.

¡Mireu que n'hi ha de brutícia!

Descobriment

Francesc Serra, des de les planes de Lluita fa un descobriment i a la vegada passa la davantera a l'adroguer de la plaça de Perpinyà en posar a Valeri Mas en gràcia de Déu.

Quan el dit adroguer féu passes per a convèncer a Valeri Mas de la necessitat d'assistir a una tanda d'exercicis espirituals i vegé fracassar la seva intervenció quasi divina, digué que faria vots i que pregaria al gloriós Sant Antoni perquè el nostre amic estés en gràcia de Déu, i el que ell no logrà ho ha fet ara En Francesc Serra.

Aquest ha tocat la gràcia de Déu a Valeri Mas en descobrir les seves dots benedictines.

Més gossos

Copiem de la novel·la «Un asunto tenebroso» de H. de Balzac: «Estando sentadas junto a la ventana, las dos mujeres oyeron ladrar al perro. — Ahí está mi marido — gritó Marta.»

Pobre! Potser l'hi havien clavat l'arpó!

Salutacions

Els «Legionarios de España» tenen tanta afició a les porres que quan es troben i no la porten, en lloc de saludar-se com les altres persones, es diuen: ¡Vete a la porra!

El 13 de Setembre

A Madrid i al teatre Alcázar, la «Juventud de la Unión Monárquica Nacional» (abans U. P., q. e. p. d.) celebrà un míting de afirmación patriótica y pastelera per a commemorar la data del 13 de setembre. L'orgue (quina orgal) dels pupins, «La Nación», amb grosses titulars diu que va ésser un èxit de públic. Si els nostres lectors no ho saben els direm que el teatre Alcázar és poc més gran que el de L'Alhambra d'aquí, i amb que tan sols hi anessin els guàrdies municipals lliures de servei, la policia secreta per a evitar disturbios i la nena que ven caramels, ja n'hi ha ben be prou per a omplir-lo.

Del ple que no tingué lloc

Per a divendres passat estava anunciat un ple a l'Ajuntament per a tractar de l'afer de l'Escola de Segona Ensenyança. Hi férem cap, disposats a presenciar el magne espectacle que s'havia anunciat, i ens trobàrem que els actors s'havien posat d'acord i suspès la representació.

El públic, molt nombrós per cert, s'entretingué comentant el cas i planyent-se que la política i els polítics serveixin per a pendre el pèl al públic amb tanta freqüència.

Fins a una altra.

Higiene

Els *upeteros* de Vich eren tan eixerits, que els mobles que tenien en el seu cau social no els havien pagat, i en virtut de sentència del Jutjat Municipal han estat tornats als industrials que els havien subministrat.

Ens permetem recomanar a aquests industrials que els desinfectin amb molta cura, puix que les emanacions verinoses que deuen exhalar, són un perill per a la salut pública.

Un liberal dels «Hermanos»

L'altre dia, en una conversa sostinguda en una taula de la vorera de La Unió Liberal, un element que s'ha significat aquests dies en defensa del nostre Institut d'Estudis Superiors, afirmava que a Granollers solament hi ha una escola on l'ensenyament sigui una cosa profitosa i és, segons ell, la dels *Hermanos* de les Escoles Cristianes.

— Jo — deia — hi he fet anar els meus dos nois i n'estic content i no m'en pene-deixo, i el meu consell és que qui vulgui una bona educació pels seus fills, que els hi porti.

Del dir al fer...

Les dictadures

Una de nuestras hijas de allende el Atlántico (estil «A B C») tenia un gep i aquest gep era la dictadura del senyor Irigoyen. Com que a l'Argentina, a més de cantar tangos i *peinarse a lo gomina*, també saben fer revolucions, a força de trets s'han desfet del gep i ara viuen d'allò més feliços.

I pensar que l'Irigoyen també deia que *la nación está conmigo*. ¡Ai, Musolini, que et veig i no et veig!

Els extrems es toquen

Rebre un besa-la-mà no té, que diguessim, cap importància trascendental. Les atencions i demostracions d'afecte, almenys per escrit, estan avui a l'ordre del dia. El que sí té la seva importància, és que, quan haveu rebut cosa tan atenta i efusiva i no us trobeu disposats a fer concessions incondicionals, sigueu despedits amb una puntada de peu al cul.

Ni tant, ni tan poc...

Castanyes gallegues

En la fàbrica de moniatos i castanyes que el senyor Pedragosa té instal·lada a la plaça del Bestiar, llegim un rètol que faria envermellar els senyors de la U. M. N. Diu així: *Moniatos de Mallorca — Castanyes de Galicia*.

Nosaltres no les hem tastades; però el senyor Calvo Sotelo, Primo de Rivera i altres futurs dictadoretts (?) diuen que amb xarop de bastó, són d'allò més bones.

PYROS



Cuines a gas de gasolina

Netedat - Economia - Comoditat
Inexplosibles

Demostracions pràctiques a casa del representant per a Granollers y comarca

Pere Iglesias : Plaça Bestiar, 15

(MÁQUINES SINGER)